

Gloria af Jacob Berner Moe

Jacob Berner Moe.
200 sider
249 kroner
Gyldendal

Glorificeret betagelse - eller længslen efter det forbudte og forærgelige

Er det ganske enkelt bare det forbudte, der betager Aksel, hovedpersonen i Jacob Bernes Moes roman? Det alt for hemmelige og alt for frække? Bogen handler om en nogenlunde, jævn, kedelig, dansk familie, der bliver udsat for svingninger og prøvelser, da Aksel betages af Gloria, den 17-årige tidligere plejedatter, som kommer af et særdeles belastet miljø, og som derfor nødvendigvis må prøve sine grænser af. Aksel, den pæne jurist, er et taknemmeligt offer, og så tager handlingen fart. Det giver vi andre inspiration til at forsøge at holde vores hverdag bare nogenlunde spændende, så vi ikke falder i noget anstødeligt

Jacob Berner Moe er god til at holde læseren fanget og sproget på plads. Det kunne dog strammes yderligere op i stil og gøres anderledes spændende bogen igennem ved, at forfatteren gennemført udnyttede sin evne til at placere tillægsord overraskende. Det er en kunst, forfatteren mestrer, men han benytter sig ikke af virkemidlet nok til, at det er overbevisende.

Når det er sagt, er det dog en fornøjelse at læse, når han så leget med ordene.

"Hun græder uden lyd". "Knaldrød spegepølse". "Hun tørrer sig under øjnene med kanten af en Kleenex". Ikke bare en Kleenex:

Der er tænkt på detaljen her, det gør sproget til en nydelse, for nej, man tørrer sig ikke bare med noget, man gøre det på en bestemt måde, og den magi får Jacob Berner Moe frem.

Der er rigtig meget genkendeligt og lokalt i romanen, hvilket nogle gange kan tage opmærksomheden væk fra den egentlige lidenskab og det egentlige budskab. Lokaltiteter og nærmiljøer, Kvicklyer, Amazing Grace, Afrika, Amerika, Gran Canaria, Dyrehaven, der er holdepunkter, bøjer vi kender, hele tiden. Det er sikkert ubevidst fra forfatterens side, men det virker rigtig godt, for IRL er det jo også sådan, at vi ofte forsøger at sløre lidenskaberne og besættelser af et andet menneske ved at fokusere på almindeligheder, genkendelige, dagligdags ting, helt andre ting end drifterne. At de så hele tiden til ulidelig belastning ligger under overfladen hos passionsramte - og får i tilfældet her 42-årige Aksel til at fremstå som banal teenage-forelsket, det er en anden sag. Se bare på alle de arbejdspladser, hvor kolleger falder for hinanden, eller hvor man tilfældigvis skal i kantinen samtidig med sin ikke-erklærede udkårne. Eller endnu værre: Den homoseksuelle, der bliver besat af en ung dreng fra budtjenesten. Eller familiefaderen der bliver besat af sin 14-årige niece. Det er da forfærdeligt, det er da tragisk, at sådanne forhold opstår, kunne man mene, for hvad er værre end uforløst kærlighed og forbudte længsler. Og hvad er værre end at blive set på af sine omgivelser som en forbryder, der ikke må være, som man nu er, hvis man har en god forklaring eller ikke har det . . .

Bogen har et vigtigt tema; det er blevet taget op før i mange sammenhænge og nu altså i et forbudt forhold mellem en 17-årig og en mere end dobbelt så gammel jurist. Det kunne være et hvilket som helst andet tema, der stadig vil bringe verden og ordensmagten på den anden ende. Så hvad kan vi lære af det? At forbudte følelser og glori(a)ficeret betagelse er væsentlig udbredt og såmænd ligger på lur i vores egen baghave, hvis vi bare tør erkende det. Og hvorfor skulle vi egentlig ikke det? For når vi så har erkendt det, SÅ kan vi måske gøre noget ved det, hvis det er det, vi skal. Og det er det for igen at blive hele, harmoniske og runde mennesker.

Gloria er et vigtigt indspark i en debat om noget gedulgt og alligevel så normalewise.